

му да замине за Палестина, заради нечовешкото му държание към жена му Иоланта, дъщерята на бившия Иерусалимски крал Жан дьо Бриен, която умряла от тъга в тъмницата, гдето била затворена от него, заради небрежността му към кръстоносците, които измрели от глад, жажда и горещина в Сицилия и Пулия, заради лъжата му, че поради болест бил принуден да отложи кръстоносния поход, като изоставил Христовите знаци, за да се завърне към обикновените си светски забави.

А десет дни след това, в Търнов пристигна ново посолство, с което Фридрих ^{II}Втори съобщаваше на Иоан Асен, както и на всички останали ведни европейски господари, че папската власт желае да го оклевети несправедливо, понеж Рим предпочита да трупа пари вместо да разнася Божието слово и желае да събира това, което не е посял.

Тъй пламна непримиримата умраза между Божия заместник на земята и най-могъщия владетел на света.

24.

Малките къщички на Айвенах лежаха дълбоко затрипани от снежните преспи. Площадът пред църквата, улиците, всичко бе непроходимо. Цял ден непрестанно бе валило. А когато мръкна, снежният вихър сякаш се засяли. Цялото градче бе затихнало в безбрежна тишина. Всеки бързаше да се прибере у дома си по-рано, да се сгрее край приятния пукот на дървата в огнището. Вятърът виеше в кумините и засипваше прозорците със снежен прах.

Към полунощ до прага на кметския дом застана немощна, морна сянка. Дигна вледенена десница и удари с мандалото по железния кръг. Звукът проехтя дълго и глухо в дълбоката тишина. Лавнаха едри псета, задърпаха синджирите си зад портата. Никой не отгори.

Отново жената дигна ръка, пусна тежкото мандало, След това притисна малкото си дете до себе си, уви го в наметката си. Другото